

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

"ЗАТВЕРДЖЕНО"

Наказ № 503

від "24" жовтня 2012 р.

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО АСПІРАНТУРУ І ДОКТОРАНТУРУ

Київ 2012

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Аспірантура і докторантура Київського університету імені Бориса Грінченка (надалі – Університету) є формами підготовки науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації для забезпечення потреб столиці у сфері освіти та науки.

1.2. Це Положення розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту», «Положення про підготовку науково-педагогічних і наукових кадрів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 1999 року № 309 (зі змінами та доповненнями), Концепції цілісної системи підготовки та підвищення кваліфікації працівників освіти у м. Києві, Статуту Університету, а також інших чинних нормативно-правових актів.

1.3. Відкриття аспірантури та докторантури, розширення переліку наукових спеціальностей здійснюється у порядку, визначеному чинним законодавством України, Статутом, а також іншими нормативними документами Університету.

1.4. Аспірантура функціонує з відривом від виробництва та без відриву від виробництва, докторантура - з відривом від виробництва.

1.5. Підготовка в аспірантурі і докторантурі здійснюється за рахунок:

- коштів місцевого бюджету;
- коштів юридичних та фізичних осіб.

1.6. Кількість аспірантів і докторантів, підготовка яких здійснюється за кошти місцевого бюджету, визначається за погодженням з Головним управлінням освіти і науки виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації). Кількість аспірантів і докторантів, підготовка яких здійснюється за рахунок коштів юридичних і фізичних осіб визначається ректором Університету з урахуванням можливостей забезпечення кваліфікованого наукового керівництва та консультування.

1.7. Після закінчення прийому до аспірантури і докторантури Університет у п'ятиденний термін подає до Головного управління освіти і науки виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) звіт про виконання плану прийому до аспірантури і докторантури за рахунок місцевого бюджету.

II. ПРАВИЛА ПРИЙОМУ ДО АСПІРАНТУРИ

2.1. Університет подає у засоби масової інформації оголошення про конкурсний прийом до аспірантури не пізніше ніж за три місяці до початку прийому із зазначенням наукових спеціальностей, умов прийому, переліку та терміну подання необхідних документів.

2.2. Вступники до аспірантури подають особисто такі документи:

- заяву на ім'я ректора;
- особовий листок з обліку кадрів;
- копію паспорта;
- копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру;

– список опублікованих наукових праць і винаходів. Вступники, які не мають опублікованих наукових праць і винаходів, подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності;

– медичну довідку про стан здоров'я за формою N 286-у;

– копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном, – копію нострифікованого диплома);

– копію додатку до диплома;

– посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);

– витяг з протоколу Вченої ради Університету з рекомендацією до вступу (за наявності).

2.3. До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які мають вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра.

2.4. Для проведення прийому до аспірантури створюється приймальна комісія під головуванням ректора Університету. Члени приймальної комісії призначаються ректором з числа завідувачів профільних кафедр, а також фахівців, які будуть залучені до керівництва роботою аспірантів.

2.5. Рішення про допуск до складання вступних іспитів до аспірантури виноситься приймальною комісією за результатами співбесіди, розгляду реферату та поданих наукових праць з урахуванням письмового висновку передбачуваного наукового керівника, про що вступник до аспірантури повідомляється у тижневий термін.

Приймальна комісія може відмовити вступнику у допуску до складання вступних іспитів до аспірантури через неподання у встановлений термін усіх або окремих вищенаведених документів.

2.6. Претенденти на участь у конкурсі для вступу до аспірантури складають іспити зі спеціальності (в обсязі навчальної програми для спеціаліста або магістра, яка відповідає обраній ними науковій спеціальності, з філософії та однієї з іноземних мов на вибір (англійської, німецької, іспанської, італійської, французької) в обсязі навчальних програм для вищих навчальних закладів IV рівня акредитації, затверджених Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України.

2.7. Прийом вступних іспитів до аспірантури проводиться предметними комісіями, як правило, у кількості 3-5 осіб, які призначаються наказом ректора Університету і до складу яких включаються доктори та кандидати наук, а до складу предметної комісії з наукової спеціальності включаються передбачувані наукові керівники.

До складу предметної комісії з іноземної мови можуть включатися також доценти та висококваліфіковані викладачі, які не мають наукового ступеня і вченого звання.

Результати вступних іспитів до аспірантури дійсні протягом календарного року.

Вступники, які на час вступу до аспірантури склали всі або декілька кандидатських іспитів, звільняються від відповідних вступних іспитів до аспірантури, – їм зараховуються оцінки кандидатських іспитів.

2.8. На підставі результатів вступних іспитів до аспірантури приймальна комісія Університету ухвалює рішення щодо кожного учасника конкурсу.

У разі одержання однакових оцінок переважне право на зарахування до аспірантури мають особи:

- рекомендовані Вченою радою Університету до вступу в аспірантуру;
- які успішно закінчили магістратуру та склали всі або декілька кандидатських іспитів.

2.9. Особи, які раніше пройшли повний курс навчання в аспірантурі або докторантурі за кошти місцевого бюджету, а також відраховані з неї достроково за вчинення протиправних дій або невиконання індивідуального плану, не мають права повторного вступу до аспірантури за кошти з місцевого бюджету.

2.10. Зарахування до аспірантури здійснюється наказом ректора Університету.

2.11. Про зарахування до аспірантури або про відмову в зарахуванні вступник повідомляється в п'ятиденний термін з дня прийняття приймальною комісією відповідного рішення.

ІІІ. ПРАВИЛА ПРИЙОМУ ДО ДОКТОРАНТУРИ

3.1. Університет подає у засоби масової інформації оголошення про конкурсний прийом до докторантури не пізніше ніж за три місяці до початку прийому із зазначенням наукових спеціальностей, умов прийому, переліку та терміну подання необхідних документів.

3.2. До докторантури приймаються особи, які мають науковий ступінь кандидата наук, наукові здобутки та опубліковані праці з обраної наукової спеціальності і, які в змозі на високому науковому рівні проводити фундаментальні, пошукові і прикладні наукові дослідження.

3.3. Вступники до докторантури подають особисто такі документи:

- заяву на ім'я ректора;
- особовий листок з обліку кадрів;
- копію паспорта;
- копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру;
- список опублікованих наукових праць (монографії, підручники, навчальні посібники, статті);
- медичну довідку про стан здоров'я за формою N 286-у;
- копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном, – копію нострифікованого диплома).
- розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук (далі – докторської дисертації);
- наукову доповідь з теми дисертації;

– копію диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук (у разі здобуття відповідної освіти за кордоном – копія нострифікованого диплома).

– копію атестата доцента або старшого наукового співробітника (за наявності).

Копії паспорта, дипломів про вищу освіту та про присудження ступеня кандидата наук звіряються з оригіналами працівником Університету, відповідальним за прийом документів.

3.4. Кафедра у місячний термін з часу отримання документів заслуховує наукові доповіді вступників до докторантури, розглядає розгорнуті плани роботи над дисертацією і шляхом таємного або відкритого голосування визначає можливість зарахування кожної особи до докторантури. Вчена рада Університету у місячний термін розглядає висновки кафедри, заслуховує наукові доповіді вступників і приймає рішення про їх зарахування до докторантури.

Рішення вченої ради затверджується і оформляється наказом ректора Університету.

IV. ТЕРМІН НАВЧАННЯ В АСПІРАНТУРІ І ДОКТОРАНТУРІ

4.1. Термін навчання в аспірантурі з відривом від виробництва не перевищує трьох років, а без відриву від виробництва – чотирьох років. Термін перебування в докторантурі не перевищує трьох років.

4.2. До терміну навчання в аспірантурі та перебування в докторантурі не включається період хвороби (тривалістю понад один місяць), перебування у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а також відсутністю з інших поважних причин, передбачених законодавством України.

Вчена рада відповідного Інституту оцінює обставини, що унеможливили роботу над дисертацією, та подає пропозиції Вченій раді Університету щодо терміну, на який продовжується навчання в аспірантурі або докторантурі (як правило, не більше одного року).

В окремих випадках Вчена рада Університету за поданням вченої ради відповідного Інституту може встановлювати термін навчання в аспірантурі або перебування в докторантурі диференційовано – від одного до трьох років з урахуванням обсягу наукового доробку та ступеня готовності дисертації.

4.3. Аспірант або докторант може бути відрахованим з аспірантури або докторантури за вчинення протиправних дій, порушення правил внутрішнього розпорядку Університету, невиконання індивідуального плану роботи без поважних причин, передбачених пунктом 4.2. цього Положення, а також за невиконання умов договору (контракту). Рішення про відрахування аспіранта або докторанта приймає Вчена рада Університету за поданням вченої ради відповідного Інституту. На підставі рішення Вченої ради аспірант або докторант відраховується з аспірантури або докторантури наказом ректора Університету.

4.4. Аспірант або докторант, який був зарахований відповідно до аспірантури або докторантури за кошти місцевого бюджету і відрахований через зазначені у п. 4.3. причини, відшкодовує вартість навчання відповідно до норм чинного законодавства України, цього Положення та умов договору.

4.5. Аспірант (докторант), який успішно захистив дисертацію до закінчення терміну навчання в аспірантурі (перебування в докторантурі), або за умови рекомендації дисертаційного дослідження до захисту у спеціалізовану вчену раду, вважається таким, що повністю виконав індивідуальний план роботи, і відраховується з аспірантури (докторантури) з дня захисту дисертації або з дня рекомендації її до захисту у спеціалізовану вчену раду, що підтверджено витягом з протоколу засідання кафедри.

V. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ АСПІРАНТІВ І ДОКТОРАНТІВ

5.1. Аспіранти і докторанти мають право на:

- отримання іменної стипендії Бориса Грінченка відповідно до «Положення про іменну стипендію Бориса Грінченка»;
- користування навчально-виробничою, науковою, культурно-спортивною базою Університету;
- отримання всіх видів відкритої наукової інформації та наукового консультування;
- участь у науковій діяльності профільної кафедри Університету;
- отримання стипендії у разі зарахування на навчання за кошти місцевого бюджету до аспірантури з відривом від виробництва та докторантури;
- переривання навчання з поважних причин із подальшим його продовженням. Тривалість і кількість переривань навчання, а також поважність причин визначаються Вченою радою Університету;
- щорічні канікули тривалістю до двох календарних місяців, які включаються до загального терміну навчання у разі зарахування на навчання з відривом від виробництва;
- участь у виборах до органів самоврядування Університету;
- роботу за сумісництвом відповідно до законодавства України;
- безпечні й нешкідливі умови навчання й праці.

5.2. Аспіранти і докторанти можуть бути направлені на стажування до провідних вітчизняних і зарубіжних наукових центрів. Витрати, пов'язані з їх відрядженням, здійснюються відповідно до норм чинного законодавства України.

5.3. Аспіранти, які навчаються без відриву від виробництва й успішно виконують індивідуальний план роботи, мають право на додатково оплачувану щорічну відпустку за основним місцем роботи тривалістю 30 календарних днів для складання кандидатських іспитів і виконання роботи над дисертацією та, за їх бажанням, упродовж чотирьох років навчання – один вільний від роботи день на тиждень з оплатою його в розмірі 50 відсотків середньої заробітної плати працівника. До щорічної відпустки не включається час проїзду від місця роботи аспіранта до місця знаходження аспірантури і назад. Витрати на проїзд несе аспірант.

5.4. Аспіранти, які навчаються в аспірантурі за кошти фізичних або юридичних осіб, можуть бути переведені на навчання за кошти місцевого бюджету за умови

успішної атестації, наявності бюджетних місць та клопотання профільної кафедри.

Переведення аспірантів, які навчаються за цільовим призначенням, на іншу форму навчання може здійснюватися лише за клопотанням організації (установи, підприємства), яка їх направила на навчання.

5.5. Аспіранти і докторанти зобов'язані:

- дотримуватися норм чинного законодавства України, Статуту, Правил внутрішнього розпорядку Університету, Кодексу корпоративної культури Університету, а також інших чинних нормативних актів;

- ґрунтовно оволодівати знаннями, формувати практичні навички, професійну майстерність та підвищувати загальний рівень культури;

- опановувати методологію проведення наукових досліджень;

- затвердити у встановленому порядку тему дисертаційного дослідження та індивідуальний план роботи;

- виконувати індивідуальний план роботи над дисертацією. Індивідуальний план роботи аспіранта передбачає складання кандидатських іспитів зі спеціальності, іноземної мови та філософії, а у разі необхідності – додаткового іспиту, визначеного рішенням спеціалізованої Вченої ради закладу, установи, де передбачається захист дисертації, і заліків із дисциплін, визначених рішенням Вченої ради з урахуванням профілю підготовки, а також проходження педагогічної практики;

- не менше ніж 2 рази на рік звітувати про хід виконання дисертації на засіданні профільної кафедри Університету, щорічно подавати звіт до відділу аспірантури і докторантури після попереднього затвердження на кафедрі, вченій раді Інституту, Університету (для докторантів);

- у встановлений термін захистити дисертацію або подати її на розгляд у спеціалізовану Вчену раду;

VI. УМОВИ НАВЧАННЯ В АСПІРАНТУРІ І ДОКТОРАНТУРІ

6.1. Кожному аспіранту одночасно з його зарахуванням відповідним наказом ректора Університету призначається науковий керівник, як правило, доктор наук або, за рішенням Вченої ради, як виняток, – кандидат наук, який має атестат доцента.

6.2. Науковий керівник аспіранта здійснює наукове керівництво роботою над дисертацією, контролює виконання затвердженого ним індивідуального плану і несе особисту відповідальність за якісне написання аспірантом дисертації.

Кількість аспірантів, прикріплених до наукового керівника – доктора наук, не повинна перевищувати 5 осіб одночасно (разом із докторантами), а для наукового керівника – кандидата наук – 3 осіб, включаючи аспірантів, підготовка яких здійснюється за рахунок фізичних та юридичних осіб.

Для надання допомоги докторанту з написання дисертації може призначатися науковий консультант з числа докторів наук, які працюють в Університеті або інших закладах, установах. Науковий консультант несе особисту відповідальність за своєчасне та якісне виконання докторантом дисертації.

Кількість докторантів, прикріплених до одного наукового консультанта, визначається, за його згодою, ректором Університету і не повинна перевищувати 3 осіб одночасно, включаючи докторантів, підготовка яких здійснюється за кошти юридичних та фізичних осіб.

На здійснення наукового керівництва (наукового консультування) відводиться щороку 50 академічних годин на одного аспіранта (докторанта).

6.3. Тема дисертації та індивідуальний план роботи аспіранта або докторанта після обговорення на засіданні профільної кафедри затверджуються Вченою радою Університету не пізніше тримісячного терміну після зарахування його до аспірантури або докторантури.

Для затвердження теми кандидатської дисертації аспірант після консультації з науковим керівником подає на кафедру текст обґрунтування теми дисертації (за встановленою формою), який розглядають члени кафедри – фахівці з відповідної наукової спеціальності. За результатами виступу аспіранта щодо обґрунтування і затвердження теми, обговорення її на засіданні кафедри та висновків фахівців кафедри ухвалює відповідне рішення, яке зазначається у протоколі.

Витяг з протоколу засідання кафедри (де обов'язково зазначається шифр спеціальності та прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника, його науковий ступінь, вчене звання, посада) та текст обґрунтування дисертаційного дослідження з підписами аспіранта і наукового керівника подаються на затвердження вченої ради Інституту.

Вчений секретар (за погодженням голови вченої ради чи заступника голови) призначає експерта з числа членів ради, який на черговому її засіданні доповідає про відповідність теми дисертаційного дослідження паспорту наукової спеціальності, актуальність досліджуваної теми, коректність визначення об'єкту, предмету, мети, завдання, відповідність наукового апарата, наукових джерел обраній темі дослідження, про наявність логіки у визначенні його змісту та структури, міру практичної та теоретичної значущості.

За умови затвердження теми дисертаційного дослідження на вченій раді Інституту аспірант подає до вченої ради Університету (не пізніше, ніж за 2 тижні до її засідання) витяг з протоколу засідання вченої ради Інституту про затвердження теми кандидатської дисертації та текст обґрунтування теми дослідження. Вчений секретар Університету за погодженням голови вченої ради або його заступника призначає експерта – фахівця за відповідним напрямом підготовки з числа членів ради. У разі позитивного висновку експерта питання вноситься до порядку денного засідання вченої ради Університету.

Витяг з протоколу засідання вченої ради Університету про затвердження теми кандидатської дисертації подається до відділу аспірантури і докторантури та (у разі потреби) разом з іншими документами для координації наукових досліджень до Міжвідомчої ради відповідної галузі знань.

Для затвердження теми докторської дисертації докторантом подаються на профільну кафедру (а потім – до вченої ради Інституту) текст обґрунтування теми дослідження, яке розглядають фахівці-експерти з відповідної наукової спеціальності та відомості про автора із зазначенням теми кандидатської дисертації та прізвища наукового керівника. Кафедра, вчена рада Інституту

поетапно ухвалюють відповідне рішення, яке зазначається у протоколах. До вченої ради Університету подаються витяг з рішення вченої ради Інституту та текст обґрунтування теми у необхідній кількості примірників (відповідно до кількості членів вченої ради).

Докторант готує доповідь з обґрунтування обраної теми дисертаційного дослідження, з якою виступає на засіданнях кафедри, вченої ради Інституту та вченої ради Університету.

Для експертизи на всіх етапах залучаються доктори наук – фахівці з відповідної спеціальності з числа членів вченої ради Інституту і Університету відповідно. За необхідності до експертизи можуть залучатися доктори наук, які не є членами вченої ради. У разі позитивної оцінки 2 експертів питання вноситься до порядку денного засідання вченої ради Університету. За результатами виступів докторанта з обґрунтування теми дослідження, експерта-доповідача, Вчена рада Університету виносить *рішення* про затвердження теми докторської дисертації, витяг з якого подається до відділу аспірантури та (за необхідністю) до Міжвідомчої ради з координації наукових досліджень відповідної галузі знань для узгодження теми.

6.4. Аспірант працює за індивідуальним планом роботи, не менше ніж два рази на рік звітує про його виконання на засіданні профільної кафедри або, за необхідності, на засіданні Вченої ради і щорічно атестується науковим керівником. За результатами атестації відповідним наказом ректора Університету аспірант переводиться на наступний рік навчання або відраховується з аспірантури.

6.5. Докторанти щороку подають до Вченої ради Університету після попереднього обговорення на кафедрі звіт про виконання індивідуального плану роботи, за результатами якого проводиться їх атестація і приймається рішення про подальше перебування в докторантурі. Результати атестації затверджуються ректором Університету.

6.6. Вчена рада Університету не менш як один раз на рік розглядає питання щодо підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів, переглядає склад наукових керівників (консультантів) та усуває від наукового керівництва (консультування) осіб, які не забезпечують своєчасної і якісної підготовки аспірантів (докторантів).

6.7. Переведення аспірантів і докторантів до іншого вищого навчального закладу, наукової установи, а також на іншу форму навчання здійснюється наказом ректора Університету у випадках передбачених чинним законодавством України, цим Положенням, умовами договору.

6.8. Аспіранти та докторанти, які закінчили навчання відповідно в аспірантурі та докторантурі за кошти місцевого бюджету, працевлаштовуються відповідно до умов договору.

VII. СТИПЕНДІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АСПІРАНТІВ І ДОКТОРАНТІВ

7.1. Аспірантам та докторантам, які зараховані відповідно в аспірантуру з відривом від виробництва та докторантуру і навчаються за кошти місцевого бюджету, призначається академічна стипендія з дня їх зарахування.

7.2. Академічна стипендія аспірантам і докторантам встановлюється у розмірі середньої місячної заробітної плати за останнім основним місцем роботи (з урахуванням наступних змін в оплаті праці на відповідних посадах), але не нижче 60 відсотків і не вище посадового окладу, визначеного за схемою посадових окладів, відповідно:

- викладача-стажиста – для аспірантів;
- доцента – для докторантів.

7.3. Аспірантам і докторантам, що поновили навчання після наданої їм в установленому порядку перерви у навчанні, та аспірантам або докторантам, яким в установленому порядку продовжено строк навчання в аспірантурі або докторантурі, академічна стипендія призначається на весь наступний період навчання.

7.4. Вчена рада Університету може клопотатися про призначення аспірантам та докторантам в установленому порядку іменних стипендій, заснованих на честь видатних діячів науки, культури, освіти, громадських діячів, а також заснованих Президентом України, Кабінетом Міністрів України, державними й недержавними органами, підприємствами, установами й організаціями.

VIII. ЗДОБУВАЧІ НАУКОВОГО СТУПЕНЯ КАНДИДАТА НАУК, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ НАД ДИСЕРТАЦІЯМИ ПОЗА АСПІРАНТУРОЮ

8.1. Самостійна робота над дисертацією на здобуття наукового ступеня кандидата наук є однією з форм підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів.

8.2. Здобувачами наукового ступеня кандидата наук, які працюють над дисертаціями поза аспірантурою (далі – здобувачі), можуть бути особи, які мають вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра.

Іноземці та особи без громадянства можуть бути здобувачами на підставі:

- міжнародних договорів України;
- загальнодержавних програм;
- договорів, укладених Університетом з юридичними та фізичними особами.

8.3. Для прикріплення до Університету з метою написання кандидатської дисертації здобувач подає:

- заяву на ім'я ректора;
- список опублікованих наукових праць;
- копію диплома про вищу освіту (кваліфікація спеціаліста або магістра);
- копію додатка до диплома;
- письмовий висновок передбачуваного наукового керівника за результатами співбесіди із здобувачем та висновків відповідної кафедри;
- копію паспорта;
- копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру;
- особовий листок з обліку кадрів.

Копії паспорта, диплому про вищу освіту звіряються з оригіналами працівником Університету, відповідальним за прийом документів.

Ректор, на підставі письмового висновку передбачуваного наукового керівника за результатами співбесіди із здобувачем та висновків відповідної кафедри, видає наказ про прикріплення здобувача і призначення наукового керівника.

Науковими керівниками здобувачів призначаються, як правило, доктори наук або, за рішенням Вченої ради Університету, як виняток, – кандидати наук.

Кількість здобувачів, прикріплених до одного наукового керівника, не повинна перевищувати 5 осіб одночасно, включаючи аспірантів і докторантів.

У разі прикріплення здобувача тільки для складання кандидатських іспитів науковий керівник не призначається.

8.4. Здобувачі протягом місяця після прикріплення до Університету подають на кафедру для затвердження погоджений з науковим керівником індивідуальний план роботи. Теми дисертацій здобувачів після погодження на кафедрі затверджуються Вченою радою Університету.

8.5. Здобувачі працюють над дисертаціями за індивідуальними планами роботи, щорічно звітують на засіданні кафедри і атестуються науковими керівниками.

8.6. Організацію, облік і контроль за роботою здобувачів над дисертацією здійснює відділ аспірантури Університету.

8.7. Здобувачі, які не виконують індивідуального плану роботи без поважних причин, передбачених у пунктах 4.2. та 4.3 цього Положення, за результатами атестації та висновків кафедри підлягають відрахуванню.

8.8. Здобувачі складають в Університеті кандидатські іспити з наукової спеціальності, іноземної мови та філософії, а також інші іспити та заліки з урахуванням профілю підготовки.

Якщо Університет не має права приймання кандидатських іспитів з окремих дисциплін, за клопотанням ректора або проректора з наукової роботи здобувачам дозволяється складати кандидатські іспити в інших вищих навчальних закладах та наукових установах, що мають у своєму складі відповідні комісії з приймання кандидатських іспитів.

Здобувачі, які склали кандидатські іспити і виконали індивідуальний план роботи, допускаються до захисту дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук.

8.9. На здійснення наукового керівництва щороку відводиться 25 академічних годин на одного здобувача.

8.10. Здобувачу, який успішно поєднує виробничу або педагогічну діяльність з науковою роботою, може надаватися творча відпустка відповідно до норм чинного законодавства України.

8.11. Для надання допомоги здобувачам, які навчаються за спеціальними курсами і готуються до складання кандидатських іспитів, а також спеціалістам, які вступають до аспірантури в Університеті, можуть створюватися групи підготовки із залученням до проведення занять у них науково-педагогічних і наукових працівників.

Витрати, пов'язані з функціонуванням груп підготовки для здобувачів сторонніх організацій, проводяться за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб.

ІХ. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ КАНДИДАТСЬКИХ ІСПИТІВ

9.1. Кандидатські іспити є складовою частиною атестації науково-педагогічних та наукових кадрів, їх складання є обов'язковим для присудження наукового ступеня кандидата наук.

9.2. Кандидатські іспити складаються з філософії, іноземної мови та спеціальності.

9.3. Кандидатський іспит з іноземної мови може складатися з англійської, німецької, французької, іспанської, італійської мов.

Кандидатські іспити з іноземної мови та філософії, складаються за типовими програмами, затвердженими МОНмолодьспорт України.

9.4. Кандидатський іспит зі спеціальності складається за двома програмами: типовою, затвердженою МОНмолодьспорт України і додатковою, яка розробляється відповідною кафедрою і затверджується вченою радою Інституту. Додаткова програма повинна включати нові розділи відповідної наукової спеціальності, питання, пов'язані з напрямком досліджень аспіранта (здобувача), враховувати останні досягнення у відповідній галузі науки та містити список найновішої наукової літератури (за останніх 5 років).

Кандидатський іспит зі спеціальності повинен виявити рівень теоретичної та професійної підготовки здобувача наукового ступеня, знання загальних концепцій, основних теоретичних та практичних проблем, історію формування та розвитку даної галузі науки, виявити обізнаність у науковій літературі, включаючи періодичні видання, та володіння сучасними методами наукових досліджень. Здобувач повинен показати знання сучасного стану проблем та перспектив розвитку відповідної галузі науки, актуальність, новизну та практичне значення досліджень за темою дисертації. За рішенням комісії іспит, в залежності від обсягу матеріалу, може проводитись у два етапи з виставленням загальної оцінки.

Університет має право приймати кандидатські іспити тільки за тими спеціальностями, за якими в університеті відкрита аспірантура або функціонують спеціалізовані вчені ради.

9.5. Здобувач, який має вищу освіту зі спеціальності, що не відповідає галузі науки, з якої підготовлена дисертаційна робота, складає додатковий кандидатський іспит із наукової спеціальності відповідної галузі науки за Переліком спеціальностей наукових працівників.

9.6. Комісії для прийому кандидатських іспитів з кожної дисципліни призначаються ректором Університету у складі голови (заступника керівника, директора Інституту) і не менше двох членів з числа кваліфікованих спеціалістів - докторів і кандидатів наук.

До складу комісії зі спеціальності повинно входити не менше трьох фахівців, два з яких мають бути докторами наук, третій – кандидатом наук з цієї спеціальності.

9.7. Комісія з філософії повинна включати не менше двох викладачів, один з яких повинен бути доктором філософських наук, а інші можуть бути кандидатами філософських наук.

До складу комісії з приймання кандидатського іспиту з іноземної мови повинно входити не менше двох викладачів кафедри іноземних мов, а також викладач спеціальної кафедри або науковий співробітник, який має науковий ступінь з галузі здобувача наукового ступеня кандидата наук і вільно володіє відповідною іноземною мовою.

До спеціальних кафедр відносяться ті, профіль педагогічної та науково-дослідної діяльності яких повністю або в основному відповідає профілю дисертаційної роботи аспіранта (здобувача).

9.8. Кандидатські іспити за рішенням комісії проводяться з використанням екзаменаційних білетів, або за переліком екзаменаційних питань, розроблених за типовою програмою профілюючою кафедрою та затверджених вченою радою інституту.

Для підготовки до відповіді аспірант (здобувач) використовує екзаменаційні листки, що зберігаються після іспиту протягом року.

Рівень знань здобувача оцінюється за чотирибальною системою: "відмінно", "добре", "задовільно", "незадовільно".

9.9. При складанні кандидатського іспиту зі спеціальності позитивна оцінка ставиться у тому випадку, якщо аспірант (здобувач) виявив глибокі знання у межах основної програми. Оцінки "відмінно" та "добре" ставляться тільки у випадку вичерпних відповідей на запитання як за основною, так і додатковою програмою.

9.10. На кожного аспіранта (здобувача) комісією заповнюється протокол кандидатського іспиту. До протоколу вносяться прізвища тільки тих членів комісії, які були присутні на іспитах з обов'язковим зазначенням їх наукового ступеня, вченого звання, посади, шифру і назви спеціальності за діючою номенклатурою наукових працівників (шифр і назва спеціальності вказується тільки у протоколі кандидатського іспиту зі спеціальності).

Протоколи іспитів разом з екзаменаційними листками подаються головою комісії у відділ аспірантури і докторантури для реєстрації та затвердження ректором у день прийому іспиту і зберігаються впродовж десяти років.

9.11. Допуск аспірантів та здобувачів до кандидатських іспитів на кожну сесію здійснюється наказом ректора. У випадку неприбуття здобувача на іспит з поважних причин він може бути допущений до складання іспиту протягом поточної сесії.

У разі отримання здобувачем незадовільної оцінки повторне складання іспиту в поточну сесію не дозволяється. Рішення комісії може бути оскаржене здобувачем в терміни, встановлені приймальною комісією.

9.12. Кандидатські іспити приймаються організовано два рази на рік у вигляді сесій. Терміни проведення сесій встановлюються ректором Університету, де приймаються кандидатські іспити. У разі подання здобувачем у спеціалізовану вчену раду дисертації до захисту кандидатський іспит може бути прийнятий поза сесією.

До складання кандидатських іспитів допускаються аспіранти та здобувачі, прикріплені до кафедр Університету за наказом, згідно з навчальним планом (I рік навчання – філософія, II рік навчання – іноземна мова; III рік навчання –

спеціальність). Поза планом запис на кандидатські іспити здійснюється у відділі аспірантури і докторантури згідно з поданими заявами.

Для прикріплення до Університету з метою складання кандидатських іспитів здобувач подає:

- заяву на ім'я ректора,
- копію диплома про вищу освіту (кваліфікація спеціаліста або магістра);
- копію додатку до диплома;
- копію паспорта;
- копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру;
- витяг з рішення вченої ради вищого навчального закладу, наукової установи, де виконується дисертаційна робота, про затвердження теми;
- квитанцію про оплату додаткової освітньої послуги.

Документи та/або їх копії, завірені у встановленому порядку, подаються особисто.

9.13. З метою підготовки до кандидатського іспиту щорічно за встановленим розкладом для аспірантів та здобувачів читаються оглядові лекції, проводяться індивідуальні консультації.

9.14. Про складання кандидатських іспитів за заявою здобувача видається посвідчення встановленої форми. За місцем складання останнього іспиту посвідчення про складання попередніх іспитів замінюються на єдине.

9.15. Відповідальність за дотримання вимог встановленого порядку прийому кандидатських іспитів несе голова відповідної комісії зі складання кандидатського іспиту та адміністрація Університету.